

בעל תלת-אפניים ונוסע-אפשרי עומדים על המקה. מה יש, המחיר לא מוצא חן בעיניך? — שואל בעל האופניים. "הלקוח" אין לו ברירה, עליו לעבור. האם קבע כבר משרד התחבורה מחירים לסוג זה של תעבורה בכבישים? צילום: קאופמן

רים הם, ומי יוכל לידות בהם אבן על כך?

גימטריה כאשר סיפר גרשון אג"ש **שג מגבית** רון במועדון העתוני אים על הרפתקאית השליחים מישראל היוצאים לסייע לע"י ריכת המגבית היהודית המאוחדת בא"י ריקה, הזכיר כי השנה הוכרזה המגבית בסימן הצורך לאסוף 272 מיליון דולר. ושתי סיסמאות עיקריות הוכרו: (א) יש משבר כלכלי בישראל; (ב) הארץ תק"ל לט רבע מיליון עולים חדשים במשך השנה.

אמר י. הפסמן מניה וביה: "ויהי רעב בארץ" או "ויהי רעב בארץ" — הצד השווה שבהם -- 272...

אין כמוהו לטפול בצמר

כי רק ע"י שמוש בטקסטיל-שמפון, נשאר הצמר שעי"ר, רך, גמיש ורענן בצבעו.

המפיצים היחידים: חברת נורית בע"מ

כתבי יד שלא נדפסו לא יוחזרו לבעליהם ואפילו צו-רף בול לכתב היד.

מרוצים (גם מהזמן הארוך מדי" וגם מהזמן הקצר מדי") מגיב היו"ר: — לא להשתומם... גם ההשתוממות גזולת מהזמן ומאריכה אותו...

עוד הבוא ד שעות ארך הויכוח על החוק לעידוד השק"ע הון. לא כל הנרש"מים כבר קבלו את רשות הדבור. — כמה שעות עוד נשארו... לסוף הויכוח על ההון — שאל אחד הנרש"מים? — לויכוח עוד נשארו 3 שעות. — ענה אחד שכבר נאם — ליבוא ההון נחוצה רק שעת-כושר אחת...

ויכוח לאחר שמנה כל מיני "מוסיקאדי" פגמים וליקויים שבחוק המיצע (לעידוד הון) וב- מערכה הכלכלית שלנו עבר ד"ר משה סנה "לאחרון אחרון גרוע" של התקלות: היבוא ללא תשלום. "אני אמנם בעד חינוך מיסיקאלי — מי" ד"ר סנה -- אולם לשם מה הבאת מאות הפסנתרים בדרך היבוא ללא תשלום?..."

חבריהכנסת ע. גלובמן, הסכים אמנם כי הממשלה אינה משתלסת על היבוא ללא תשלום, כיוון שיש לנו עסק עם אחב"י הרגילים בעסקים כגון אלה. אולם, לא כל היהודים בחו"ל, העומ"דים להעביר שארית הונם, יכולים להביא מכוונות לארץ; לא כל הממשלות מרשות להם יצוא מכוונות "ללא תש"לום". ואז — הדגיש ל. גלובמן — יהודים אלה, שאינם אוהבים מוסיקה כדיוק כמו משה סנה, אין להם ברירה אלא להביא לפעמים פסנתרים...

עבודה פליטות-פה — דבר רגיל לפרוידיסטים הוא אצל מבררים. אולם הנה מחרזות של פליטות פה, שהן מהות בכל-זאת חומר רב לפרוידיסטים. — אני מבקש את ה"י"ו ש"ב"ר אש לא לענות לקריאות-בינים — אמר מר י. שפרינצק, היושבי-ראש אל נואם שהתפלמס עם קוראיהבינים... — ואני רוצה להפיץ כמה אני דות שכאלו מצירים צעדי משקיעי הון — אמר שר האוצר שהתכוון להגיד כי הוא רוצה לפזר את האגדות הללו... ועוד מפליטות הפה של שר האוצר: בעלי-עסק התבוססו כאן יפה (במקום: התבוססו)... בתשובה לדרישת רשות הדבור "לס"דר" פוסק היו"ר: — עכשו אין "סדר" (הכחנה לוי-כוח על הסדר). וד"ר י. באדר מחליף את היוצרות בזמן התנצלות: — סליחתו אתי (במקום סליחתו אתו)...

הודות לבגין המסיבה לכבוד פתיחת מושב הכנסת בירושלים במלון "המלך דוד" ע"י ררה תגובות שונות, וזכרונות עגומים מן העבר הלא-רחוק, עוד לפני כשנתיים קבלו המלצרים בבגדי השרד שלהם ומנהלי המלון בקידתם העמוקה אורחים לגמרי-אחרים. אכן נתחלפו שליטי הארץ אולם לא הנימוסים.

עתונאיהחוף התעניינו במיוחד לש"מוע את הערותיהם של חבריהכנסת בגין ראש "האירגוניסטים" לשעבר, ופרוידמילין, ראש "השטרניסטים", שה"טילו בזמנו את מוראם על אלה שהת"בצרו כאן.

וסופר עתון בריטי גודע העיר: — למעשה רק הודות לבגין עדיין קיימים אולמים אלה... הפצצה הרסה רק אגף אחד של הבגין, במקרה לא היו אולמים אלה בגאף ההוא...

לירושלים" ואתה הכרזה סתמית של היו"ר (הישיבה הבאה בירושלים). תחייב קיום הישיבות כולן בירושלים. משנוכחו כי זה "ברצינות" עדיין חלו תקוותיהם ב"חוסר מקום מתאים". ואכן באמת לא מתאים האולם הג"דול של הסוכנות היהודית ועוד יותר בלתי-מתאים המזנון. והחלו נעוצים לאולמים בתל-אביב. הכל שכחו, כי גם קולנוע "קסם" ומלון "סן-רמו" היו משכנות ארעיים של הכנסת. מומחים הרי אמרו גם אז, שעה ששיכנו את הכנסת בבניינים אלה שהותאמו באין ברירה למטרה זו, כי אין זה מקום "מתאים". אולם התרגלו. וההרגל, אומ"רים, נעשה טבע.

בינתיים החלו מחפשים אחרי בגין או בניינים מתאימים. משהו גילה, כאילו "מתוך האדמה" אולם גדול בא"י חו בגין ממש שבו שיכנו את משרדי המזכירות. ועוד גילו ממש, בתוך הא"י דמה" (במרתף) אולם גדול מתאים למזנון ולהתיי של מזנון. ומשתחלו "הגילויים" — גילה משהו אחר בגין "עוד יותר מתאים" וגם בגין שלישי ורביעי. בקיצור, "מקום מתאים" לא יהיה מניעה.

ולא תהיה ברירה לרוב הצירים, אלא לעלות בכל שבוע לירושלים או להשתכן שם.

לעת-עתה מהוים "ההול" הגדול של בנייני הסוכנות, ביום ב' לפני פתיחת הישיבה וביום ד', אחרי גמר הישיבה, "תחת-נוסעים". ואחד מנוש"איההשיות שבין חבריהכנסת לבין עצמם הוא: — אין חסרתדת? הטוב הוא המלון? מתי תחזור?

סיבת בריחת ההון סדר היום הוא מלא וגדוש — 12 סעיפים וכל סעיף הוא הצעת-חוק — וזמן אין: כי

ביום ב' יש קבלת-פנים במלון המלך "דוד", ביום ב' הנהוג הוא לקיים רק ישיבה אחת וביום ד' יש לבטל את הישיבה השניה למען אפשר לחברי הכנסת לחזור עוד באותו לילה לתל-אביב. אולם לויכוח על הצעת החוק לעידוד השקעותיהון יש להקדיש שעות רבות.

— כמה? שואל היו"ר. כרגיל דורשת האופוזיציה זמן רב. -- נתיח 10 שעות — קובע היו"ר — עם הסיעות הקטנות נתחשב במיר-זה, והסיעות הגדולות יכולות לנאום על חשבון... ההון ירבה מכאן בגלל ויכוח כה ארוך — נשמעת קריאה מפי מר פנחס לוביאניקר, על סימני השתוממות של הבלתי-

תקליטים ברמס, מאלר, ציקובסקי, דבור'אק, דביסי, סאן-סאן. רדיו אוניון, ת"א, דיזנוגוף 116